

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
 ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ **Κ. ΒΕΛΛΙΔΗΣ**

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ **Ι. ΜΠΗΤΟΣ**

ΤΟΞΕΥΜΑΤΑ

ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΑΣ διαφωνίας παρουσιάζει ἡ παροῦσα πολιτικὴ κατάσταση, αἱ ὁποῖαι ἂν καὶ εἶνε διαφωνίαι εἶνε καθόλου ὅμοιαι, ἐπομένως πολὺ καλὰ ἢμποροῦν νὰ κάμουν μίαν συμφωνίαν, ἢ μίαν πολιτικὴν διαφωνίαν. Ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος ἔχομεν τὴν διαφωνίαν τοῦ Μεγάλου Βεζύρου με τοὺς ὑπουργοὺς του. Ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο ἔχομε τὴν διαφωνίαν τοῦ Πατριάρχου με τοὺς Συνοδικοὺς του.

ΚΑΙ ΟΣΟΝ μὲν διὰ τὴν διαφωνίαν τοῦ Μ. Βεζύρου με τοὺς ὑπουργοὺς του ἢμπορεῖ νὰ εὐρεθῇ κανένα κολλάϊ καὶ ἡ σημερινὴ διαφωνία νὰ μεταβληθῇ εἰς καμμίαν ὠραίαν τετραφωνίαν, ἢ ὁποία νὰ εὐχαριστήσῃ ὄχι μόνον τοὺς πατέρας τοῦ Ἔθνους, οἱ ὁποῖοι χασκοῦν ὅλοι με ἀνοικτὸ στόμα μήπως πέσῃ δὲ κανένα ἀπ' αὐτοὺς κανένα κοκκαλάκι ἀπὸ τὸ ὑπουργικὸ τραπέζι, ἀλλὰ καὶ ὅλο τὸ Ἔθνος, τὸ ὁποῖον με λύπην του παρακολουθεῖ τῆς παραφωνίας αὐτῆς τῆς διαφωνίας.

ΤΙ ΝΑ εἰπῇ ὅμως κανεὶς γιὰ τὴν διαφωνία ποῦ ξεφύτρωσε εἰς τὸ Ἐθνικὸ μας Κέντρον, τὸ ὁποῖον ἀντὶ νὰ συγκεντρώσῃ τῆς ἐλπίδες ὅλων μας, κεντρώνει βαθειὰ — βαθειὰ τῆς καρδιές μας, διότι βλέπομεν ὅτι ἡ ἄγκυρα, εἰς τὴν ὁποῖαν ἔχομεν ὅλας τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας μας, ἐκρεμάσθη εἰς τὸν Ἅγιον Ἄγκυρας, αὐτὴ δὲ ἡ πραγματικὴ ἄγκυρα ἀπεδείχθη ὅτι εἶνε ἀπὸ ψελλό, ἐπομένως δὲν ἔχει καμμίαν ἀξίαν, ἂν καὶ κο-

σμεῖται με τὸ ἄκοσμον κόσμημα τοῦ κυρίου Κοσμίδου.

ΓΙ' ΑΥΤΟ λοιπὸν ἢ χωρὶς κανένα κόσμον αὐτὴ ἄγκυρα παρεδόθη εἰς τὸ ζήτημα τῶν συνοδικῶν ἀπὸ τὸ δυνατὸ ρεῖμα τοῦ λαϊκοῦ συμβουλίου, τὸ ὁποῖον δὲν ξέρομε ποῦ θὰ τὴν πετάξῃ. Καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ φασαρία, ὅλη αὐτὴ ἡ ἀναποδιά, ἐβγήκε στὴ μέση διότι, λέει, οἱ κατὰ τὸ συνταγματικὸν ἐκλεγέντες συνοδικοὶ δὲν εὐρίσκονται εἰς ... καλὰς σχέσεις με τὸν ἀφεντικὸ τους.

Η ΔΙΦΩΝΙΑ ὅμως με τὴν ὁποῖαν παρουσιάσθη ὁστὴ σκηνὴ τὸ Συνοδικὸ ζήτημα, ἔγεινε τριφωνία, γιὰτὶ δ' αὐτὸ τὸ κοντόφροτο προσεκλήθη καὶ ἔλαβε μέρος καὶ τὸ λαϊκὸ συμβούλιο, τὸ ὁποῖον τραβᾷ τὴν ἐλαφρὰν αὐτὴν ἄγκυραν καὶ δὲν ἀφίνει νὰ πιαστοῦν ἀπ' αὐτὴν οἱ νέοι συνοδικοὶ.

Δὲν ἢξέρομε δὲ ποῦ θὰ ἐτελειώσῃ αὐτὴ ἡ τριφωνία. Εὐτυχῶς ὅμως παρουσιάσθη ὁστὴ μέση ὁ ἀγαπητὸς μας βουλευτὴς κ. Δίγκας, καὶ μόλις ἀνοιξε τὸ ἀπύλωτο στόμα του, τοὺς ἔκανε νὰ βουβαθοῦν ὅλοι.

ΕΛΑ ὅμως ποῦ οἱ συνοδικοὶ, δὲν συνταγματικοὶ πολῖται ὅπου εἶνε, ἐπιμένουν νὰ φανῇ καὶ ὁ Πατριάρχης ὅτι συμμορφώνεται, ἂν ὄχι με τὸ σύνταγμα, τουλάχιστον με τὸ συνταγματικόν. Καὶ μάλιστα ἢμποροῦσαν καὶ εἶχαν δίκην νὰ ἐπιμένουν καὶ κάτι περισσότερον, ἀφοῦ ὁ Πατριάρχης ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του εἶνε κάτι περισσότερον ἀπὸ συνταγματάρχης, ἂν καὶ μία σπονδαία ἐλευθέρῳ ἀδελφῶς ἀπὸ τὴν ζύλια τῆς θέλει νὰ ἐλαττώ-

(Βλέπε συνέχειαν 819 σελίδα.)

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ "ΒΕΛΟΥΣ,"

ΕΙΣ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ-ΒΕΛΛΙΔΟΥ

(Παρά την "ΓΕΑΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ,")

Συνδρομή ώρισμένη και προπληρωτέα

Ἐν Θεσσαλονίκῃ	Γρ. ἀργ.	45
Ἐν τῷ Κράτει	» »	54
Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν	φρ. χρ.	15
Ἐξάμηνιοι τὰ ἡμίση		
Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίον		

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς εἶνε ἔγκυρος μό-
νον ὅταν ἔσῃ τὴν ὑπογραφὴν Κ. ΒΕΛΛΙΔΗΣ ἢ
Ι. ΜΗΗΤΟΣ.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΘΥΜΙΑΝ τῶν διεπόντων τὰ Ἐκκλη-
σιαστικά τῆς πόλεως μας παρεκλήθημε νὰ συσ-
τήσωμεν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον
διατυπωθέντων, καὶ τὰ ἐξῆς σοβαρὰ ἐκ μέρους τῶν φα-
νατικῶν τῆς μόδας κυριῶν παράπονα. α') Αἱ πρὸ τῶν
Δεσποτικῶν εἰκόνων κανδηλαὶ νὰ ἀραιωθοῦν συμφώνως
πρὸς τὴν διάμετρον τῶν νέων καπέλλων, ἐν ἀναγκῇ δέ,
νὰ ξεκρεμαστοῦν μερικαί, εἰς τὸν δὲν χωροῦν τὰς κυρίας
νὰ ἀσπάζωνται τὰς εἰκόνας.

β') Ὅλαι αἱ εἰς τὰς ἐκκλησίας ὑπάρχουσαι δεσποτι-
καὶ εἰκόνας, αἱ καθυστεροῦσαι εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν
σημερινῶν καπέλλων, πρέπει, νὰ ἀντικατασταθοῦν δι'
ἄλλων διπλῆς περιφέρειας, διότι ἐὰν φαντασθοῦν — καὶ
πρέπει νὰ τὸ φαντασθοῦν — πρὸ ἐκαστῆς δεσποτικῆς
εἰκόνας καὶ μίαν κυρίαν ἀσπάζομένην, θὰ ἀντιληφθοῦν
ὅτι τὸ εἰκονοστάσιον προσλαμβάνει τελείως εἰδωλολα-
τρικὴν ὄψιν, μετὰ τὴν ποικιλίαν τῶν καπελλικῶν ἀνθέων,
τῶν ἀφρικανικῶν πτηνῶν κ.τ.τ.

γ') Νὰ παρασκευάσων δι' ἐκάστην ἐκκλησιαζομένην
κυρίαν περίεξ τοῦ στασιδίου τῆς χώρον κατάλληλον διὰ
τέσσαρα (ἀριθ. 4) κρεμαστήρια, ἤτοι: 1ον διὰ τὸ ταγέρ,
2ον διὰ τὸ μανσόν, 3ον διὰ τὸ Μποὰ καὶ 4ον διὰ τὸ
τσιαντάκι, τὸ ὅποσον ἤρχισε νὰ προσλαμβάνη δια-
στάσεις ἀγγλικῆς βαλίτσας.

δ') Ἐὰν θέλουν νὰ ἀποκτήσουν τὴν ἐμπιστοσύνην
τοῦ κοινοῦ ὡς Προμηθεὺς νὰ σπεύσουν εἰς τὴν ἐπίσημον
πρόσκλησιν ὄλων τῶν διευθυντῶν τῶν ἐν τῇ πόλει μας
καταστημάτων Νεωτερισμῶν, διὰ νὰ ζητήσουν καὶ λά-
βουν παρ' αὐτῶν, ὡς εἰδημόνων, τὸ ἀρχιτεκτονικὸν
σχέδιον τῆς ἐν τῷ μέλλοντι οἰκοδομῆς τῶν ἐκκλησιῶν
μας. Καὶ

ε') Ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς καὶ ἐπίτροποι τῶν ἐκκλησιῶν
πρέπει ὡρισμένως νὰ ἐγγραφοῦν τακτικοὶ συνδρομηταὶ
εἰς ὅλα τὰ μετὰ τὴν μόδαν ἀσχολούμενα περιοδικὰ τοῦ
Παλαιοῦ καὶ Νέου Κόσμου.

ΦΙΛΑΚΟΛΟΥΘΟΣ

Η ΑΡΣΕΝΙΚΟΘΗΛΑΥΚΟΠΑΡΕΛΑΣΙΣ τοῦ περα-
σμένου Σαββάτου μᾶς ἔκανε ὄλους ἀρσενι-
κοὺς, θηλυκοὺς, καὶ οὐδετέρους, νὰ ἐνθουσιασ-
θοῦμε κυττάζοντες τοὺς λεβέντες μαθητὰς μετὰ το
ἀρειμάνιο βᾶδισμά τους καὶ τῆς λεβέντισες μα-
θητρίδες ποῦ περπατοῦσαν, ἔτσι χαριτωμένα καμ-
πόσες, ἀκουμβισμένες ἢ μιὰ στὸ μπράτσο τῆς ἄλ-
λης.

Μόνη ἑλλειψίς ποῦ παρετηρήθη, ἦτον ὅτι σ' αὐ-
τὴ τὴν παρέλασιν κανένα σχολεῖο δὲν εἶχε τὸ λά-

βαρό του. Καὶ ὅμως καὶ αὐτὸ τὸ κακὸ ἐδιορθώθη
μὲ μιὰ μεγάλη καπέλλα, ἢ ὅποια ἐσκίαζε τῆς μι-
δῆς μαθητρίδες, καὶ ἀπὸ μακρὰν εἶχαιτο ὡς τὴν
«Κιβωτὸ τοῦ μαρτυρίου». Φαντάζομαι δὲ τὴν μαρ-
τύριον θὰ τραβοῦσε τὸ κεφάλι ποῦ σήκωνε αὐτὴν
τὴν φοβερὴν καπελλαδοῦρα, τὴν ὅποιαν φοροῦσε
διδασκάλισσα γιὰ νὰ διδάξη μ' αὐτὸ τῆς μαθη-
τρίδες τῆς τὴν κομμιότητα καὶ τὸ «ἀπερίττω
ἐν δὲ βίθαι».

Μ' αὐτὴ τὴν παρέλασιν ἐδόθη καιρὸς ν' ἀναπνεύ-
σουν καὶ λίγο καθαρὸ ἀέρα οἱ καϊμένοι μαθηταί,
οἱ ὅποιοι ἐφέτος μ' αὐτοὺς τοὺς διαβολομένους
διαγωνισμοὺς ἐκοπίασαν παρὰ πολὺ καὶ ἀφανίστη-
καν οἱ κακόμοιοι.

Μὰ καὶ πῶς νὰ μὴ κουραστοῦν, πῶς νὰ μὴν ἀ-
φανισθοῦν, ἀφοῦ ἐξ αἰτίας τῆς ἀναποδιᾶς ποῦ εἶχε
πιάσει τοὺς καθηγητὰς, ἀναγκάσθηκαν νὰ κάνουν
τὰ μανίκια τους ἀποθήκη βιάλιων. Ὅσοι μάλιστα
φοροῦσαν τὰ ἱστορικὰ ἀμπενοβράκια, ὀλόκληρη βι-
βλιοθήκη ἔκρουβαν μέσα σ' αὐτά.

Καὶ ὅμως, μετὰ ὅλην τὴν ἀδιακρισίαν ποῦ εἶχαν οἱ
καθηγηταὶ νὰ τριγυρίζουν ἀπὸ πάνω ἀπ' τὰ κεφά-
λια τους, πάλι καλὰ τὰ κατάφεραν.

Ἐνας μόνον ὁ καϊμένος, γιὰ νὰ ἀποδείξη, φαίνε-
ται, ὅτι δὲν ἐστρεβεῖτο λογικῆς, ἔβγαλε κρουφά-κρου-
φὰ τὴν «Λογικὴν» καὶ ἀντέγραψε. Ἀφοῦ δὲ ὁ ἀδι-
ἄκριτος ἐπιτηρητὴς τοῦ τὴν ἐπῆρε, ἔβγαλε καὶ
ὁ εὐτερεῶν, ὅταν δὲ, ἀφοῦ ἔβγαλε καὶ τὸ τρίτην,
τοῦ τὴν πῆραν κι' αὐτὴν, γιὰ τὴν τάχα δὲν ἦτον ἰ-
δική του λογική, γιὰ νὰ μὴν παραπονῆται,
τοῦ χάριθεν ὁ καθηγητὴς τρία μεγάλα 0,0,0, νὰ
τὰ ἔχη γιὰ παρηγοριά.

Ἐμεῖς, ἐπειδὴ ἀγαποῦμε τὴν προόδον τῶν παιδι-
ῶν μας εὐχόμεθα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν θερι-
νῶν διαγωνισμῶν νὰ κάνη τόσο κρύο, ὥστε νὰ
φοροῦν οἱ μαθηταὶ καὶ τότε τὰ παλτά τους γιὰ νὰ
ἔχουν οἱ διαγωνισμοὶ ζεστοὶ ὅπως καὶ τώρα.

Καὶ ἡ μαθητρίδες ὅμως δὲν πῆγαν πίσω στὴν ἐ-
πιμέλεια. Αὐταῖς ἢ καϊμένες ὡς καλὰς νοικοκυ-
ρῆς, ἐπειδὴ ἐκείνες τῆς ἡμέρας ἔκανε κρύο καὶ δὲν
εἶχαν καιρὸ νὰ ράψουν ἀστάρια εἰς τῆς ποδιές
τους, ἐκαρφίτωσαν ἀπὸ τὸ μέσα μέρος διάφορες
σὺμειώσεις, ὅσο ποῦ ἀσταρώθηκε ὅλη ἡ ποδιά
τους καὶ ἔτσι ἐπέτυχαν ὅλες στοὺς διαγωνισμοὺς!!

ΔΕΝ ΦΘΑΝΕΙ ὅτι ἀπὸ ὅλα καὶ εἰς ὅλα μας
εἶμασθε κρύοι, ἀκόμη περισσότερο μᾶς ἐκού-
ωσαν, μᾶς ἐπάγωσαν, αὐτοὶ οἱ δημοσιογράφοι
μετὰ τὴν φοβερὴν εἰδησίαν ποῦ μᾶς ἔδωσαν ὅτι στὰς 18
Μαΐου αὐτὸς ὁ εὐλογημένος κομήτης, ποῦ μετὰ τό-
σον βίαν ἔρχεται νὰ καμαρώσῃ τὰ χάλια μας, [θὰ
μᾶς πλησιάσῃ τόσο πολὺ, ὥστε θὰ δηλητηριάσῃ
τὴν ἀτυμωσίαν μας καὶ ἔτσι θὰ δηλητηριασθοῦ-
με ὅλοι καὶ θὰ πεθάνωμε.

Ὅταν ὅμως πλησιάσῃ καὶ μᾶς ἰδῇ ἀπὸ κοντὰ,
πιστεύω ὅτι δὲν θὰ μᾶς ρίξῃ τὸ δηλητηριώδες του,
γιὰ τὴν θὰ ἰδῇ ὅτι ἀρκετὰ μᾶς ἔχει δηλητηριάσῃ
μὲ ἀλλόλογωστος σὺνάδελφος, ἢ ὅποια ἀρκετὸ
φαρμάκι μᾶς χύνει κάθε μέρα.

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ ἡ Δημοκρατία μας ἔμαθεν ὅτι ὁ κο-
μήτης θὰ μᾶς φαρμακώσῃ ὄλους καὶ θὰ πε-
θάνωμε, δὲν ἀπεφάσισε ν' ἀγοράσῃ τὴν μηχανὴν

τοῦ σκουπίσματος καθὼς πρὶν ἀπὸ τόσον καιρὸ εἶχε μὲ μεγάλα γράμματα δημοσιευθῆ στὰς ἐφημερίδας. Καὶ τοῦτο γιὰ νὰ μὴν πᾶνε ἄδικα οἱ παράδες.

Ἀντὶ δὲ τῆς Δημορχίας τὴν ἀγόρασε ἡ Διεύθυνσις τοῦ λιμένος γιὰ νὰ σκουπίσῃ τῆς βρόμες καὶ τῆς λάσπες ποῦ μαζεύονται τριγύρω στὸ τελωνεῖο, ὅταν βρέξη, καὶ τὰ νερὰ τῆς λιμνοθάλασσας ποῦ τὸ περιτριγυρίζουν, διότι δυστυχῶς, τόσον ὁ διευθυντής, ὅσον καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ὑπάλληλοι δὲν γνωρίζουν νὰ κολυμποῦν.

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΙΓΝΟΥΣ

Ρώτησα ἓνα κοίλαρᾶ
Ποῦταν ἄλλοτε σὰν τσίφος
Πῶς τὰ ἔφερε ἡ φορὰ
Νὰ γενῆ χοντρος σάν.... χοῖρος;

— Μέσ' σ' αὐτά, μοῦπε, τὰ χρόνια
Μάγουλα κανεῖς δὲν βάνει,
Ἄν δὲν τρώγῃ ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ
ΚΟΥΣΚΟΥΡΑ καὶ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ.

ΜΕΛΑΝΩΜΑΤΑ

Ὁ Τσερονοπέδ' ὄχι μόνον δὲν ἐξονεύθη ἀλλ' εὐρίσκειται κατὰ τὴν... ἀψευδῆ μαρτυρίαν τῆς «Δνέβνικ» εἰς Δοῦμπνιτσαν. Αἱ Ἀρχαὶ, ἅμα τῇ εἰδήσει ἐσπευσαν νὰ λάβουν τὰ κατάλληλα μέτρα ἀποστειλάσαι... εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Γενῆ Ἀσφ» τὴν σχετικὴν εἰδησίην!

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀγγέλλομεν εὐχαριστώσως ὅτι ἡ «Γενῆ Ἀσφ» ἀνεκαίνισε τὴν σύνταξιν, προσλαβοῦσα νέους συντάκτας, ἀνήκοντας εἰς ὄλους τοὺς κλάδους.

Ἐφ' ᾧ συγχαίροντες τὴν καλλίστην συνάδελφον εὐχόμεθα αὐτῇ τὰ βέλτιστα καὶ τὰ ψευτίστα!...

Σκηνὴ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Γενῆ Ἀσφ».

Ὁ διευθυντής τῆς ἐφημερίδος πρὸς χωροφύλακα συντάκτην τῆς:

— Κύριε συντρογάτα σήμερον εἶχατε μίαν ἀποτυχίαν· ἐνεφανίσθη εἰς τὰ περὶχωρα τῆς Κουλιανικῆς ἓνας «φοῖμ κομιτατζῆς» καὶ δεῖς δὲν εἶχατε διόλου εἰδησίην...

— Ἀφ' ἐδέροσινιζ! Ἡμεῖς εἰς τὴν χωροφυλακὴν μανθάνομεν τὰς διαφόρους εἰδήσεις περὶ τῶν «φοῖμ κομιτατζῆδων» μόνον ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα Σας.

Ἡ τροχιδορμικὴ Ἐταιρεία ὑπεσχέθη νὰ δώσῃ ἀνταλλάγματα εἰς τὰς Ἀρχὰς διὰ τὴν παραχώρησιν τῆς ἀδείας. Τὰ ἀντάλλαγμα δὲν ὠρίσθησαν ἀκόμιν. Λέγεται ὅμως ὅτι ἡ Ἐταιρεία θὰ παραχωρήσῃ εἰς τὰς Ἀρχὰς τὰ παλαιὰ ἱπποκίνητα τραμ, διὰ νὰ κόπτουν τοὺς κομιτατζῆδες ἢ τοὺς συγγενεῖς τῶν ἐξαγορῶν τὸν περὶ συμμοριῶν νόμον.

Τὸ ζήτημα τοῦ Γερμανοῦ ὑπακόου διὰ τὸν ὄνον τῶν Σερῶν δὲν ἐκανονίσθη ἀκόμιν. Αἱ ἀρχαὶ δυσχερίζονται ὅτι ἐν Τουρκίᾳ κατόπιν τοῦ Συντάγματος ἰσχύει μόνον ὁ νόμος τῆς χειροδικίας. Ἡ Γερμανικὴ Προεδρεία δυσχερίζεται ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸν νόμον τοῦτον καὶ ἀπαιτεῖ τὴν παράδοσιν τοῦ ὑπακόου τῆς, φοβουμένη μήπως ὁ Ρόσπερ μετεβληθῇ εἰς Ρόσμπιφ.

Ο ΑΚΑΡΝΑΝ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΡΩΡΟΝ ΚΟΓΧΥΛΙΟΝ

Ἐνδοκτικὸν υἱοθεσίας

Ὁ κομνησὴς τοῦ παρὸν μαρτυρικοῦ Ἀ. Νιανιάς κτήκος τοῦ χωρίου μας ὀρθόδοξος καὶ βαπτισμένος, ἔρχεται σήμερον διὰ νὰ ζητήσῃ ὄρφανὸν ἀρσενικόν, πρὸς υἱοθεσίαν τοῦ παιδιοῦ του. Διὸ ἐκδίδωμεν τὸ παρὸν ἐνδηκτικὸν ἵνα ὅπου καὶ ἂν εὑρεθῇ ὄρφανὸν ἀρσενικόν ἄνευ πατέρα καὶ μητέρα δοθῇ πρὸς αὐτὸν ὡς υἱὸν ἄνευ ἀμφιβολίας τινός καὶ σημιοῦμεθα.

Ἐνταῦτα 1 Ἰουνίου 1907.

ὁ διδάσκαλος. ὁ ἐφημέριος. οἱ ἀξάδες.

Ο ΣΤΛΕΚΤΗΣ

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ

— Λέτε νὰ σταθῇ ὁ Πατριάρχης Ἰωακείμ ὁ Γ' εἰς τὴν κρίσιν αὐτὴν;

— Βεβαίωτα καὶ ὑπερβεβαίωτα μάλιστα.

— Καὶ ποῦ βασίζεσθε;

— Εἰς τὴν ἄγκυραν, φίλε μου, τὴν ἀσφαλεσιάτην. Ἡ κρίσις δὲν ὁμοιάζει τὴν τρικυμίαν; Ἴε χρειάζεται εἰς τὴν τρικυμίαν;

— Καλέ, ἀσιεύεσθε; Μήπως ἐννοεῖτε τὴν Ἀσφαλιστικὴν Ἐταιρείαν Ἀγκυραν;

— Τὸ πέτυχε! Διάβασε τὰς ἐφημερίδας καὶ θὰ διῆς ὅτι ἡ Ἀγκυρα τοῦ Πατριάρχου εἶνε ὀλόκληρος ὁ Ἅγιος Ἀγκύρας.

— !!!

ΤΑ ΕΛΛΑΔΙΚΑ

— Αὐτὴ τὴ φορὰ ἡ Ἑλλὰς θὰ καλλιεργήσῃ τρουφερωτάτας σχέσεις μὲ ὅλα τὰ ξένα κράτη.

— Πῶς τὸ κατάλαβες;

— Θελεῖ καὶ ρώτημα ἀφοῦ διωρίσθη Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ὁ κ. Καλλέργης;

Ο ΒΕΛΙΣΤΗΣ

ΕΞΑΠΑΤΗΣΙΣ

1.— «Φίλε μου, σὲ καθ' ἑαυτὸν! Σώσέ με εἰς τὴν δύσκολον αὐτὴν περίστασιν» ἔλεγεν ὁ Χονδροκεφαλᾶκης εἰς τὸν φίλον του Ἐξυπνόπουλον. «Ὁ θεὸς μου Ἀγαθουλίδης τοῦ ὁποίου εἰμαι μόνος κληρονόμος, μοῦ ἀναγγέλλει ὅτι ἀφῆκε τὸ νησί του, καὶ ἔρχεται εἰς τὰς Ἀθήνας νὰ με διῆ. Με νομίζει διπλωματούχον ἰατρὸν καὶ μὲ μεγάλην πελατεῖαν. Ποῦ νὰ ξεῦρη ὅτι κάθουμαι σ' ἕνα ὑπόγειο καὶ δὲν ἐτελείωσα ἀκόμη τὰς σπουδὰς μου. Εἶνε ἱκανὸς νὰ με ἀποκληρώσῃ, φίλε μου, καὶ τότε... ἄντιο Ἐλεωνόρα! Ὅλες μου ἢ ἐλπίδες μου πᾶν στὸ βρόντο. Σώσέ με, φίλε μου, σώσέ μου. Ἐπικαλοῦμαι τὴν ἐξυπνάδα σου εἰς βοήθειάν μου.

2.— «Ἦούγασε λοιπὸν καὶ ἔχει ὁ Θεός. Πάμε πρῶτα νὰ βροῦμε τὸν θεῖο σου καὶ ὕστερα βλέπομε» ἀπήντησεν ὁ Ἐξυπνόπουλος μὲ ἕνα φιλικὸ κτύπημα ἐπὶ τὴν ῥίχη τοῦ παιδικοῦ του φίλου. «Εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ βρεθῆῖ κάποιος τρόπος νὰ τσουβαλιασθῆ αὐτὸς ὁ τρομερὸς θεῖος», προσέθηκε σὲ λίγο μὲ θαυμασίαν αὐτοπειροίτησιν. «Ἐλα, πάμε».

Ὅταν ἐπέστρεψαν ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ εἰς τὰς Ἀθήνας μαζὺ μὲ τὸν θεῖον, ὁ Ἐξυπνόπουλος βροῖκε καιρὸν νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τὸν Χονδροκεφαλᾶκην τὸ σχέδιόν του, καθὼς καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ.

Οἱ ταξιδιωτὰι ἀπεβίβασθησαν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας. Ἐκεῖ ὁ Χονδροκεφαλᾶκης δεικνύων μὲ τὸν δάκτυλον ἐν κομψὸν περίπτειρον, ἀπ' ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὁποῖα καὶ ὁ βασιλεὺς ἀκόμη ἀναγκάζεται νὰ πηγαίη μῖνος —κατὰ τὸ γαλλικὸν λόγιον— εἶπεν εἰς τὸν ζαλισμένον ἀπὸ τὴν κίνησιν τῆς πόλεως θεῖόν του :

— Βλέπεις, θεῖέ μου; Αὐτὸ ἐδῶ εἶνε τὸ γραφεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον δέχομαι ἐπισκέψεις!

3.— «Θὰ σὰς παρακαλέσω, θεῖέ μου, προσέθηκε μετ' ὀλίγον ὁ Χονδροκεφαλᾶκης, ν' ἀπουσιάσω διὰ πέντε λεπτὰ, τὸσον δηλαδὴ ὅσον χρειάζεται διὰ νὰ γράψω μίαν συνταγὴν διὰ τὰς δύο αὐτὰς πελατιάδας μου, αἱ ὁποῖαι εἰσῆλθον πρὸ ὀλίγου... Ὁ καλὸς μου φίλο; θὰ σὰς κρατήσῃ ἐν τῷ μεταξύ συντροφίαν...»

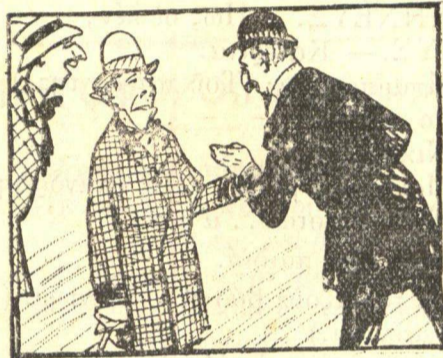
— Μπράβο! μπράβο! ἀνεφώνει κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὁ θεῖος βλέπων τὴν ἀδράαν συρροὴν τῆς πελατείας. Βλέπω, πῶς ὁ ἀνεψιὸς μου κάνει χρυσὰς δουλειὰς ἐδῶ. Μπράβο! μπράβο. Μωρὲ μάτια μου, τοῦτος θὰ κερδίξῃ τοῦ κόσμου τὸν παρά. Μπράβο!

— Καὶ τί εἶδατε ἀκόμη, ἀξιότιμε κύριε Ἀγαθουλίδη, προσέθετεν ὁ Ἐξυπνόπουλος. Ὁ ἀνεψιὸς σας ἔχει καταθέσει ἐπὶ τὴν Ἑθνικὴ ὡς τώρα περισσότερες ἀπὸ διακόσιες χιλιάδας δραχμὰς.

4.— Μὰ δὲ μοῦ λέτε, φίλε μου, ἠρώτησεν αἰφνης ὁ θεῖος, ποῖά εἶνε αὐτὴ ἡ γρηῃ μαιμού, εἰς τὴν ὁποίαν ὄλοι δίνουν ἀπὸ μιὰ δεκάρα;

— Μπα! δὲν τὸ ξέρετε; Ἀπορῶ μὲ τὴν ἀγνοίαν σας, ἀξιότιμε κύριε Ἀγαθουλίδη, ἔσπευσε νὰ ἀπαντήσῃ ὁ καλὸς φίλος. Αὐτὴ ἡ γρηῃ κυρία εὐρίσκειται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐξοχωτάτου κυρίου ἀνεψιοῦ σας. Αὐτὴ εἰσάγει τοὺς πελάτας εἰς τὸ σπουδαστήριον τοῦ ἰατροῦ. Εἶνε ἀλήθεια πῶς δὲν γυαλίζει, αὐτὸ ὅμως δὲν τὴν ἐμποδίζει καθόλου νὰ κερδίξῃ περισσότερα ἀπὸ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπὸ τὰ πουρμπόαρ ποῦ τῆς δίνουν.

5.— Ὁ θεῖος Ἀγαθουλίδης ζαλιστικῶς, θαμβώθηκε ἀπὸ τὴν φήμην τοῦ ἀνεψιοῦ του. Οἱ δύο φίλοι τὸν ἐσεργιάνισαν ὅλην τὴν ἡμέραν ἀνά τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς ἀρχαιότητας τῶν Ἀθηνῶν, ἐπρόσεξαν ὅμως καλὰ νὰ μὴ περάσουν ἀπὸ ἄλλο μέρος, ποῦ θὰ εἶχε «περίπτερα». Ὁ ἀναθὸς θεῖος ἐπέστρεψεν εἰς τὸ νησί του κατενθουσιασμένος καὶ βέβαιος ὅτι ὁ ἀνεψιὸς του ἔκαμε πλέον τὴν τύχην του.

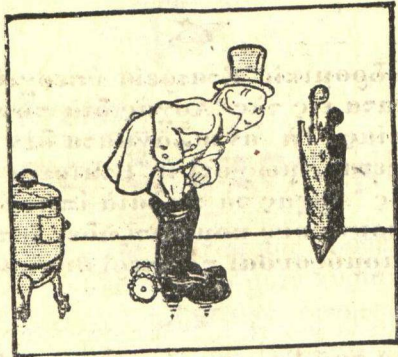

6.— Ἐξ μῆνας βραδύτερον ὁ Χονδροκεφαλᾶκης προσκαλεῖτο κατεπευμένως ἀπὸ τὸν θεῖόν του, ὁ ὁποῖος εἶχε φροντίσει ἐν τῷ μεταξύ νὰ τὰ ταιριάσῃ μὲ τὴν πλουσιωτέραν νύμφην τοῦ χωριοῦ. Ὁ κύριος Ἀγαθουλίδης ἐξῴθησε μάλιστα μέχρι τοσούτου βαθμοῦ τὴν λατρείαν τοῦ πρὸς τὸν ἀνεψιὸν του, ὥστε ὑπέγραψε μιὰ ὥρα προτίτερα τὸ διαβατήριό του γιὰ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ εἶσι ἀφῆκε τὸν Χονδροκεφαλᾶκην μόνον κληρονόμον μιᾶς κολοσσιαίας περιουσίας, τὴν ὁποίαν ὁ ἀνεψιὸς του ἐχάρηκε στὰ καλά.

Ποῦ τέτοιοι θεῖοι στὰ μέρη μας!...

Ο ΜΙΜΟΣ

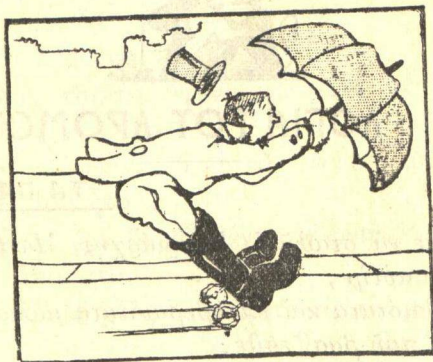
ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΑ ΑΚΟΠΟΣ

1.— Βρέχει και φυσᾶ δυνατά—εἶπεν ὁ κ. Μουραφέ-
της.— Φορῶ λοιπὸν τὰ ποδήματά μου καὶ πέρνω τὴν
ὀμβρέλλα μου...

2.— ... καὶ ἐπειδὴ εἶμαι πολὺ κουρασμένος θὰ κάμω
τὸν δρόμον χωρὶς κόπον...

3.— ...καὶ χωρὶς χασομέρεια. Ἡ ὀμβρέλλα θὰ μοῦ
χρησιμεύῃ γιὰ πανί, καὶ τὰ σπιρούνια γιὰ τροχοί!...

ΑΙ ΕΝΟΡΙΑΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

(Ἔθσμα Ἐπιτρόπου πρὸ τῶν ἐκλογῶν τῆς
Ἁγίας Τριάδος)

Ἄχ! τί θὰ γίνω ὁ δύστινος ὠϊμένα
θαρρῶ θὰ γάσω σ' αὐτὴν τὴν ἐκλογή...

Ἡ ἐκλογή, ἄχ! τί κακὸ
τί βόσανο μεγάλο...

Ἄχ! νὰ ἤμποροῦσα μόνος μου
πάλιν ἐμὲ νὰ βγάλω!

Τὰ μάτια μου θὰ πεταχτοῦν
ἀπὸ τῆς κόγχης μέσα,

Ἄλλοίμονο σ' ἐμένα!

Πάει τὸ Ἐπιτροπιλίκι
κοιτᾶ στὸ Διευθυντλίκι!

Ποιὸς νὰ τὴ βρῆκε τὴ μέθοδο ἐτούτη
τὸν κάθε χρόνο νὰ κάνουν ἐκλογές.
Δέν μᾶς ἀφίνουν ἡσύχους στὴ δουλειά μας
μόν' μᾶς ἀνοίγουν σαράντα-δυὸ πληγές.

Ἄχ! τί μπιλᾶς ἡ ἐκλογή
τί βόσανο μεγάλο

δὲν μ' ἐφθάνε τῶνα κακὸ
τόρα μ' εὐρῆκε κ' ἄλλο.

Ἄλλοίμονο σ' ἐμένα!

Πάει τὸ Διευθυντλίκι
φεύγει καὶ τὸ Ἐπιτροπιλίκι!

(Ἔθσμα τοῦ αὐτοῦ μετὰ τὴν ἐκλογὴν)

Μέσ' στοὺς ἐπιτρόπους ἤμουνα ἐγὼ ὁ ξακουστός
στὸ παγκάρι καὶ στὸ δίσκο χωριστός.

Ὅσες χάρες κ' ἂν ζητήσης

Μοῦ τῆς ἔδωκεν ἡ φύσις

Ἦμουν ἀρόθυμος γλυκὸς καὶ γελαστός.

Γιὰ τὰ μένα λαχταροῦσε ὁ μαγαλᾶς
ἐρχονταν στὴν ἐκκλησία ὁ μπακάλης καὶ ὁ ψωμᾶς

Μ' ἀγοποῦσαν νέοι-γέροι

λαϊκοὶ καὶ καλογέροι

στ' ὄνομά μου ὠρνεῖζονταν ὁ ἐκκλησιάρχης κ' ὁ
[παππᾶς.

Μὰ με ζούλεψαν τὸ δόλιο οἱ μοχθηροί,
ἄνθρωποι ποῦ ἔτρωγαν ξερὸ ψωμάκι καὶ τυρί.

Καὶ με πῆραν ἀπ' τὴ μέση

Καὶ με βγάλαν ἀπ' τὴ θέσι

Κ' ἔμεινα σὰν τὸ ἀρνάκι ἔξω ἀπ' τὸ μαντρί.

Μέσ' στοὺς ἐπιτρόπους ἤμουνα ἐγὼ ὁ ξακουστός
στὸ παγκάρι καὶ στὸ δίσκο χωριστός.

Ἦμουν δημοσιογράφος

ἤμουν καὶ οὐρανογράφος...

Μένω τώρα μόνον Πρόεδρος τῶν Προέδρων
[ξεροῦς-ξεροῦς.

ΠΑΠΑ-ΓΑΛΛΟΣ

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΧ! ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΣ!

Εἰς τὸ δικαστήριον τῆς πόλεώς μας προσεκόλεσαν ὡς μάρτυρα εἰς δίκην ἐπὶ ἐμπροσημῶ μίαν κυρίαν.

Ἐπειδὴ δὲ ἀπουσίαζεν ὁ τακτικὸς διερμηνεύς, προσεφέρθη νὰ παράσῃ τὰς ὑπηρεσίας του ἕνας κύριος, ὁ ὁποῖος ἔλεγεν ὅτι γνωρίζει καλὰ τὴν τουρκικὴν καὶ τὴν ἑλληνικὴν.

Τὸ δικαστήριον τὸν παρεδέχθη ὡς διερμηνέα καὶ ἀπὸ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἀρχίζει μέσα εἰς τὸ δικαστήριον μία σωστὴ κωμωδία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ.— Σὸρ ἀδὴ νάσηλ; (ἐρώτησε, πῶς ὀνομάζεται;)

ΔΙΕΡΜΗΝΕΥΣ.— Πῶς σὲ λέν;

MARTYΣ.— Κατερίνα.

Π.— Μπαμπασινίν; (Τοῦ πατέρα της,)

Λ.— Το πατέρα;

Μ.— Νικόλα.

Π.— Μουτεχούλ μιδίο; (εἶνε ὑπανδρεμμένη;)

Λ.— Ἐχει τίποτα... α α α;

Μ.— Ἐχω δυὸ παιδιὰ.

Λ.— Ἰκὶ τσουτζουκ βάρ δηρ, ἐφέντημ. (ἔχει δυὸ παιδιὰ, λέει, ἐφέντημ.)

Π.— Νέρεδε ὀτουρούο; (ποῦ κάθεται;)

Λ.— Ποῦ κασιζίζ!

Μ.— Στὴν συνοικία Π...

Λ.— Σύνκια μαχαλεσινδέ, ἐφέντημ. (στὸν Σύνκια μαχαλᾶ κάθεται, ἐφέντημ.)

Π.— Ἀτές ὀδαδάν μη τοικτή; (ἡ φωτιά βγήκε ἀπὸ τὸ δωμάτιο;)

Λ.— Στὸ φωτιά ἀπ' τὸν ὀδᾶ βγήκας;

Μ.— Σὰν εἶδα καπνὸ, βγήκα γιὰ!

Λ.— Ὄδαδάν τοικτή, ἐφέντημ. (ἀπὸ τὸ δωμάτιο βγήκε, ἐφέντημ.)

Π.— Ἀτές τοικτηγὴ βακητιὰ νέρεδε ἰδὴ; (ὅταν βγήκε ἡ φωτιά, ποῦ ἦτο;)

Λ.— Ποῦ ἦνταξ ἐσὸ ὄνταξ γέννηκη φωτιά;

Μ.— Στὸν ἀπόπατο.

Λ.— Ματπχτὰ ἰδὴ, ἐφέντημ (ἦτο εἰς τὸ μαγειρεῖον, ἐφέντημ.)

Π.— Γιεμὲκ μη ματπχτὰ γιαπάριδη μπασκὰ ἴσλε μη μεσκούλ ἰδὴ; (φαγὶ μαγείρενε ἢ ἄλλην ἐργασίαν ἔκανε;)

Λ.— Τί ἔκανεξ ἐκεῖ φαγί, ἢ ἄλλο δουλιὰ;

Μ.— Χμμ! τὸ νερό μου.

Λ.— Γιεμὲκ ἴσιν σου ἀλήροδη, ἐφέντημ (ἔπερνε νερὸ, γιὰ νὰ κἀνη φαγὶ ἐφέντημ.)

Π.— Νέρεδεν σου ἀλήροδη; (ἀπὸ ποῦ ἔπερνε νερὸ;)

Μ.— Δὲν ἔπερνα, καλέ, νερό!...

Τὸ ἀκροατήριον μορφόζει καὶ μόλις κρατεῖ τὰ γέλοια. Ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ ἕνα ἀπὸ τοὺς συνέδρους, ἂν καταλαβε τί συνέβη, καὶ μανθάνει ὅτι ὁ διερμηνεύς μετ' τὴν γλωσσομάθειάν του ἔβαλε τὴν γυναῖκα στὸν ἀπόπατο νὰ μαγειρέψῃ εἰς βάρος τῆς δικαιοσύνης.

Ἡ δίκη διεκόπη!!

ΑΚΡΟΑΤΗΣ

ΜΑΛΛΙΑΓΡΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ο "ΑΠΕΘΑΝΤΟΣ,"

Ὁ ἐν Παρισίοις ποιούμενος τὰς διατριβάς καὶ διαπραγμάτων... ποιήματα Ἑλλήν Σωτήριος Σκίπης ἐξαπέλυσεν ἕνα τόμον ποιημάτων ὑπὸ τὸ ὄνομα... «Ἀπέθαντος».

Ὁ «Ἀπέθαντος» εἶναι ὀλόκληρος τόμος ἐξ 135 σελίδων, διηρημένος εἰς ἐπτὰ ραφιδίας. Μεταξὺ τῶν γλιαρῶν καὶ ἀκαταλήπτων τετραστίχων, ὑπάρχουν μερικά, ἀπιστέυριον εὐθυμίας.

Οὕτω π.χ. ὁ κ. Σκίπης νοσταλγῶν τὴν ὀραίαν Ἑλληνικὴν ζωὴν τῆς ταβέρνας καὶ μὴ δυνάμενος νὰ γενθῇ τὸ πατροπαράδοτον γκιουβέτσιον, παρηγορεῖται ψάλλον αὐτό:

Συλλοῖσμένος καὶ περίλυπος

Καθόμωνα στὸ παραγκῶνι.

—Μὴ χλίβεσαι, μοῦ λέγει, ἡ Δράκαινα

Μὲ μιὰ φωνὴ σὰ χελιδόνι.

—Πῶς νὰ μὴ χλίβουμε, Πανώμορφη

Ὅπου τὸ κρέας μου γκιουβέτσι

Θεὸν τὸ φτιάξῃ ὁ σιρίγγλος ἄντρας σου

Καὶ τ' ἄντερά μου κοκορέτσι;...

Ἄφ' οὗ λοιπὸν διὰ τῆς φαντασίας γενθῇ τὰ ἐθνικὰ αὐτὰ ἐδέσματα, —καὶ μάλιστα, φοβερόν εἰπεῖν, ἀπὸ ἀνθρώπινα κρέατα, ὁ νέος Δράκος αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ κανιβελικὸν αὐτὸ γεῦμά του ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανοις:

Κι' ἡ μουσικὴ ἢ στρουγγὴ ἢ κατάρατο

Ὅπου ξεσποῦσεν ἡ κ.μπάνα,

Ἐἴταν κρασὶ ποῦ ἔπινα ἀχόρταγα

Ὀλοῖσα ἀπὸ νταμιζάνα.

Ὅταν μεθύσῃ κανεὶς παίρνει τὸν κατήφορον. Ὁ κ. Σκίπης δὲν ὑπῆρχε λόγος νὰ ἐξαιρεθῇ τοῦ κανόνος τούτου. Προσκαλεῖ λοιπὸν διαφόρους κυρίους εἰς τὸ παράδοξον αὐτὸ τσιμπούσιον, ἐν οἷς καὶ ἕνα... Χότζαν!

Κ' εἶπα τοῦ Χότζα μπουζουξῆ

Καὶ μένα νὰ μάδη

λογῆς, λογῆς νὰ λέω τὰ βάσανα

καὶ τοῦ θνητοῦ τὰ πάδη.

Αὐτὰ συμβαίνουν καὶ εἰς Παρισίους, ὅπου ὑπάρχουσι τόσα φρενοκομεῖα καὶ ἀστυνομεῖαι ὁ κ. Δελίν. Ἐν τούτοις ὁ κ. Σκίπης μένει ἀκαταδίωκτος καὶ περιφέρεται ἐλευθέρως εἰς τὰ βουλευτάρια. Ἐνε ζωὴ αὐτῆ;...

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΝΕΑ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΗΧΩ ΤΟΥ "ΒΕΛΟΥΣ,"

Πρωτότυπον κληροδότημα.

— Βρε' αδερφέ Δημοσθένη, καμιά φορά βγαίνεις απ' τὰ ὄρια. Ἐπήγαινε, σὲ παρακαλῶ, νὰ δείρῃς σὲ τέτοια βαθμὸ καὶ σὲ τέτοια ἡλικία τὸ γνιό σου, ποῦ δυὸ χρόνια τώρα κατήντησε τὸ δεξιὸ χέρι τοῦ μαγαζιοῦ σου;

Ἐμπόρος.— Ὅσα ξέρει ὁ νοικοκύρης, δὲν τὰ ξέρει ὁ κόσμος ὅλος. Εἶχα κι' ἐγὼ τὸ δίκιο μου. Ὁνειρεύθηκα πὼς εἶχε μεγάλο κατὰστημα καὶ χρεωκόπησε· καὶ ὁ ἄθλιος ἐπῆγε νὰ δώσῃ σιουὺς δανειστάς του 70 τοῖς ο)ο.!

Ἀδσθηρὰ διαταγή.

-- Ἀκοῦς λοχία! Τὸ μεσημέρι πρέπει ὅλοι οἱ στρατιῶται τοῦ λόχου ν' ἀλλάξουν ποκάμισο.

— Μὰ κύρ λοχαγέ, ἐκεῖνοι ποῦ δὲν ἔχουν παρὰ μόνον ἓνα!

— Δὲν πειράζει. Ἄς τ' ἀλλάξουν ἀναμεταξύ τους.

Διάλογος ἐκ τοῦ φυσικοῦ.

— Ποῦ πηγαίνεις Μιχαλάκη;

— Στὸ φαρμακεῖον.

— Μήπως εἶσαι ἄρρωστος;

— Εὐτυχῶς ἡ γυναικὰ μου εἶνε βαρεια ἄρρωστη.

Τίμιο παληκάρι.

— Εἶνε ἀλήθεια ὅτι ὁ ταμίας σου ἔκλεψε τὴν κόρη σου καὶ πολλὰ χρῆματα καὶ ἔφυγε;

— Ἀλήθεια εἶνε. Ἀλλὰ εἶνε τίμιο παληκάρι. Μοῦ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ μοῦ τὰ ἐπιστρέψῃ καὶ ἀπόδειξις εἶνε ὅτι μοῦ ἐπέστρεψε χθὲς τὴν κόρη μου.

Χωρὶς συγγενεῖς. (Ἐκ τοῦ φυσικοῦ).

Μεταξὺ δύο φίλων.

— Δὲν ἔχω παρὰ μακρυνούς συγγενεῖς.

— Πῶς! οἱ πλησιέστεροι συγγενεῖς σου πέθαναν;

— Ὅχι, ἔγιναν πλούσιοι.

Ἐκ τοῦ φυσικοῦ.

Εἰς ἓνα ἀστυνομικὸν σταθμὸν ἔφεραν ἓν ἀνδρόγυνο, τὸ ὁποῖον ἐξυλοκοπήθη στὸ δρόμο. Ἦκολούθει καὶ ἓνας φίλος.

— Εἶδες ὅταν ἄρχισαν νὰ ξυλοκοποῦνται; Ἦρώτησεν ὁ ἀστυνόμος τὸν φίλον των.

— Μάλιστα κύρ ἀστυνίμε. Εἶνε τώρα δυὸ χρόνια ἀπὸ τότε.

— Πῶς! δύο χρόνια;

— Ναί· ἤμουν στὸ γάμο τους.

Δικαιολογημένος.

Ἡ μ α μ α.— Πετράκη, δὲν βαρέθηκες πειὰ νὰ τραβᾷς τὴν οὐρά τῆς γάτας;

— Καλὲ μαμά, ἐγὼ δὲν τὴν τραβῶ, μόνο τὴν κρατῶ ἡ γάτα τραβᾷ τὴν οὐρά τῆς.

Σωστὰ ἐπροφήτευσε.

— Τί σοῦ εἶπεν ἡ χειρομάντις;

— Μοῦ εἶπε πῶς θὰ πάθω μιὰ μεγάλη ζημιά.

— Καὶ τὸ πίστεψες;

— Γιατί ὄχι! Ἀφοῦ μόλις βγήκα ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς, εἶδα ὅτι μοῦ ἔλειπε τὸ ὀρολόγι καὶ ἡ καδένα μου.

— Χαρὰ στὸν Κῶστα ποῦ πέρνει ἓνα τόσον ὥρατον ἤμισυ!

— Ὅστε εἶναι ὠραία ἡ μνηστή του;

— Ὅχι ἀδελφέ! ἐγὼ λέγω γιὰ τὸ μισὸ σπῆτι ποῦ πέρνει γιὰ προῖκα.

Ἐντελῶς σύμφωνοι:

— Ξέρεις, ὅταν παντρεύτηκα ἔκανα συμφωνία μὴ τῇ γυναικὰ μου, ἅμα ὁ ἓνας ἀπὸ τοὺς δυὸ θὰ θυμῶνῃ, ὁ ἄλλος νὰ μὴν μιλᾷ.

— Καὶ ἐκράτησε ἡ συμφωνία σας;

— Βέβαια. Εἶνε ἑπτὰ χρόνια τῶρὰ ποῦ δὲν εἶπε λέξι!

ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ

Ἄνθοδέσμας καὶ στεφάνους
γιὰ κηδεῖας καὶ γιὰ γάμους
μέρα, νύχτα, πρωί, βράδυ
βοῖσκεις στοῦ Εὐριβιάδου
τοῦ γνωστοῦ Κωνσταντινίδου
καὶ ἀνθέων πλεῖστα εἶδον
Φτήνια χάρις κι' εὐωδιά
ὁποῖος θέλει βρεῖ παιδιὰ
ἢ στοῦ Ἀἰ Θανάση πλάγι
ἢ στὸν «Ὀλυμπόν» ἄς πάγῃ

ση την άξίαν αυτού του εύλογημένου συνταγμα-
τίου και το εβάπτισε συνταγματίδιον.

ΜΕΣΑ σέ όλο αυτό τό πατιρντι 'μπορεί νά έχη δί-
κηο και ό κόσμος, και ό Κοσμίδης, και οι Συνο-
δικοί, και τό Λαϊκό, και ή έφημερίδες που χάλασαν τόσο
μελάι και χαρτί για νά γράφουν διάφορα φλογερά αρ-
θρα για τό φλέγον αυτό ζήτημα, τό όποιο, μέ όλη τή
φλόγα του, επάγωσε τής καρδιές όλων μας. Πρέπει όμως
νά μη βιαζόμεθα εις τās σκέψεις και κρίσεις, αλλά νά
έξετάσωμεν βαθύτερα τήν αίτιαν για τήν όποιαν ό Πα-
τριάρχης έπιμένει εις τό άριστ-ήν-δ'-ήν, διότι, καθώς
έμεις μανθάνομεν, ό Πατριάρχης δέν δέχεται τούς νέους
συνοδικούς όχι διότι, όπως είπα ή κακές γλώσσες, δέν
ε ύ ρ ί σ κ ε ι τ α ι εις κα λ ά ς σ χ έ σ ε ι ς μέ αυτούς,
άλλά διότι δέν ήμπορεί νά ύποφέρη τό χαλκόηχον του
Χαλκηδόνας, τήν κολώνια του Κολωνίας, τό ύπερπυρ-
ρον του Μιτυλήνης και τήν πίσσα του Πισσιδείας, πρό
πάντων δέ, διότι εις τήν έπίσημον του Κράτους γλώσσ-
σαν ό τελευταίος είνε πολυ κακόηχος ως Πί-σ-ι-δ-δ-ι-ά-ζι!

ΚΑΙ ΟΠΩΣ είνε παρατηρημένο, τό κακό δέν έρχεται
Κποτέ μόνο του, έτσι και σ' αυτή τήν περίστασι μα-
ζύ μέ τό ένα κακό μάς ήλθε και τό άλλο.
Έπειδή ό διοργανωτής του ναυτικού μας ναύαρχος
Κάμπελ είδε αυτή τή μεγάλη φουρτούνα, ή όποια και
μεγάλες και μικρές άγκυρες παρέσυρε, έφοβήθη μήπως
παρασύρη και τής άγκυρες των πλοίων που διοικούσε
και τόν τσακίση μαζί μ' αυτά έδωσε τήν παραίτησί
του.

ΜΕΣΑ σ' αυτές όμως τής πίκρες μέ τής όποιες πο-
μιστήκαμε αυτές τής ήμέρες μάς έρχεται από τήν
Κωνσταντινούπολι και ένα γλυκό-γλυκό μουχαλεμπί,
τό όποιο μάς σερβίρει τό 'Υπουργικό Συμβούλιο μέ
τήν άπόφασι που έλαβε νά έλαττώση τās ποινάς εκείνων
που κατεδικάσθησαν για τής σφαγές των 'Αδάνων, διό-
τι άπεδειχθη ότι αυτοί οι καυμένοι έσφαξαν όλιγωτέ-
ρους από τās ήμέρας που κατεδικάσθησαν νά κάτσουν
φυλακισμένοι.

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ οι 'Υπουργοί μας είνε οι πρώτοι συν-
ταγματικοί πολίται και έπομένως άγαπούν τήν
ισό τη τα και δικαιοσύνην, για νά μη χαλάση και τό
κέφι των συνταγματικωτάτων βουλγάρων και
άρχίσουν πάλι τās συνειθισμένα τους παραπόνα, άπεφά-
σισαν νά έλαττώσουν τήν ποινήν του Δίγνα και των
συντρόφων του, δια νά άποδειχθη και εις τό ζήτημα
αυτό ή πατρική συγκατάβασις. Μόνον κατά του βουλευ-
του κ. Μπούσιου γίνεται σκέψις νά έπιδοθη καταγγελία
έπι έμπρησμῶ, γιατί μέ τούς φλογερούς λόγους και τās
δημοσιεύματά του έκαψε, λέει, τās τζηγέρια τής «Γενή-
'Ασρ» και τής παρέας τής.

ΑΥΤΑ ΟΜΩΣ που συμβαίνουν αυτές τής ήμέρες δέν
είνε τίποτα, μολονότι μερικοί φωνακλάδες, που έ-
συνειθισαν πάντα νά γκρυιάζουν, πάντα νά βρίσκουν
μέσα εις όλα και ένα κακό, τās μεγαλοποιούν τās πράγ-
ματα και τās κάνουν νά φαίνωνται μαύρα, ένῶ πραγμα-
τικῶς είνε άσπρα κατάσπρα και άπ' τόν ήλιο ξασπρι-
σμένα.

ΓΥΜΝΙΤΗΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Εις ιερέα

Έβάπτιζε και έχωνε και έδινεν εύχές
Κι' επάχωνε μέ εύλαβών γυναιών τής βλογές
Έδίωκε τās πνεύματα μ' έν φύσημα ή νεύμι
"Ως που παρέδωκε κι' αυτός σιό διάβολο τό πνεύμα.

Εις παράσιτον

Όλα τās εύρισκες καλά παντού ήνχαριστήσο
και σιό τραπέζι τακτικός των φίλων πάντα ήσο
Κι' όταν τās μάτια σουκλεσαν και πάλι χέρια ξένα
γλώττωσε σ' άπ' τή ζωή κι' οι άλλοι από σένα.

Εις κυνηγόν

Έκυνηγούσε πέροδικες λαγούς και μπεκασιόνια
Κι' αντί κυνήγι γέμιζε τό σάκκο του πεπόνια.
Φοβοϋνταν, τρέμαν τās πουλιά, πετοϋσαν μακροά του
Μά πειδ πολυ οι χωρικοί τās χάναν σιή θωριά του.

Εις όφειλέτην

Χρωστούσε νοίκια κάμποσα, σ' τό ράφτη, σιό μπακάλη
Κ' είχε πολλούς των φίλων του καλά σιό χέρι βάλει
Χρωστούσε και σιό διάβολο άκόμη τή ψυχή του
Και μιá για πάντα 'ξόφλησεν όλους μέ τή ζωή του.

Εις Μαουσοπαίκτην

Έπεζε μάους τακτικά, μ' άσο ξηρό χτυπούσε
και μέ δεκάρα μοναχά ή και μ' έννά βοηθοϋσε.
Έμπαινε μέσα, έχανε, πλήν λάτρης του καλού
έχαίρετο σάν τώλεγαν πως κέρδιζε άλλου.
Μά μιá φορά ένόμισε παιγνίδι τή ζωή του
και μέ τό χάρο θέλησε νά παίξη τή ψυχή του
Ανδ-τρεις γιατροί βοήθησαν μαζί κι' ένας παππας
και μέσα δώ τόν βάλανε κι' οι άλλοι είπαν : Πάσσε.

EYA

Εις άκάθαρον

Βασιλικόν έφύτρεπα
σ' τήν κλίνη που κοιμάσαι
μέ δίχως όμως κοπριά
άφου έσθ θένά 'σαι

(Γ. Σουρη)

Εις μιάν Ειρήνην

Δέν έπρεπεν ως έμβλημα νά φέρης τήν ειρήνην
άφου ένσπείρεις εις ψυχάς τās φλόγας του πολέμου...
ως 'Αρης άνεσιάτωσε τήν πρώτη μου γαλήνην
και ρέουν μεταξυ ζωής και τάφου αι σιγμαί μου!

ΑΛΥΣ

Υπεύθυνος συντάκτης Γ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΔΟΣ